

31984L0491

L 274/11

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1984 10 17

TARYBOS DIREKTYVA
1984 m. spalio 9 d.
dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

(84/491/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ⁽¹⁾, ypač jos 6 ir 12 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi siekiant apsaugoti Bendrijos vandenį nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos, Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsniu įvedama išankstinių leidimų sistema, nustatanti šios direktyvos priedo I sąraše išvardytų teršalų normas; kadangi minėtos direktyvos 6 straipsnis numato, kad tokioms išleidžiamų teršalų normoms turi būti nustatytos ribinės vertės, o tokių teršalų veikiamiems vandenims – kokybės siektinos normos;

kadangi heksachlorcikloheksanas (toliau – HCH) yra organinis halogenų junginys ir dėl savo toksiškumo, ypatybės išlikti ir kaupintis gyvuose organizmuose yra įrašytas į I sąrašą;

kadangi valstybės narės privalo taikyti ribines vertes, išskyrus atvejus, kai jos gali taikyti kokybės siektinas normas;

kadangi dėl to, kad teršia daugiausia įmonės, kurios toje pačioje vietoje gamina, apdoroja ar, vykdydamos papildomą veiklą, maišo HCH, tiesiogiai išleidamos HCH į vandenį, būtina nustatyti iš tokių įmonių išleidžiamiems teršalams ribines vertes, o vandeniui, į kuriuos tokios įmonės išleidžia HCH, – kokybės siektinas normas;

kadangi svarbus HCH taršos poveikis ir iš kitų tiesioginių pramonės šaltinių; kadangi tokiems išleidžiamiems teršalams, kuriems dėl techninių priežasčių neįmanoma Bendrijos lygmeniu nustatyti ribinių verčių, valstybės narės turėtų savarankiškai nustatyti išleidžiamų teršalų normas, atsižvelgdamos į geriausias prieinamas technikos priemones;

kadangi valstybės narės turi užtikrinti, kad pagal šią direktyvą taikomos priemonės nedidintų dirvožemio ir oro taršos;

kadangi turi būti nustatytas monitoringas, kuris leistų valstybėms narėms parodyti, kad jos laikosi kokybės reikalavimų;

kadangi dėl to, kad būtų veiksmingai įgyvendinama ši direktyva, turėtų būti numatyta, kad valstybės narės privalo stebėti išleidžiamo HCH veikiamus vandenius;

kadangi svarbu, kad Komisija kas penkerius metus praneštų Tarybai, kaip valstybės narės diegia šią direktyvą;

⁽¹⁾ OL L 129, 1976 5 18, p. 23.

⁽²⁾ OL C 215, 1983 8 11, p. 3.

⁽³⁾ OL C 127, 1984 5 14, p. 138.

⁽⁴⁾ OL C 57, 1984 2 29, p. 1.

kadangi dėl to, kad požeminiams vandenims taikoma Direktyva 80/68/EEB⁽¹⁾, jiems netaikoma ši direktyva,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva:

- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 1 dalį nustato HCH išleidimo normų ribines vertes iš pramonės įmonių, kaip apibrėžta šios direktyvos 2 straipsnio g punkte,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 2 dalį nustato vandenims, į kuriuos išleidžiamas HCH, kokybės siektinas normas,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 4 dalį nustato laiką, kada turi būti pradėtos vykdyti valstybių narių kompetentingų institucijų išduotose leidimuose nurodytos sąlygos dėl išleidžiamų teršalų,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 12 straipsnio 1 dalį nustato pamatinius matavimo metodus, leidžiančius nustatyti HCH koncentraciją išleidžiamuose teršaluose ir vandenyje,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį numato monitoringą,
- reikalauja, kad valstybės narės bendradarbiautų, kai išleidžiami teršalai teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenį.

2. Ši direktyva taikoma vandenims, nurodytiems Direktyvos 76/464/EEB 1 straipsnyje, išskyrus požeminius vandenį.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) „HCH“

reiškia 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksachlorcikloheksano izomerus;

b) „lindanas“

reiškia produktą, kuriame yra bent 99 % 1, 2, 3, 4, 5, 6-heksachlorcikloheksano g-izomero;

c) „lindano ekstrahavimas“

reiškia lindano išskyrimą iš heksachlorcikloheksano izomerų mišinio;

d) „ribinės vertės“

reiškia ribines vertes, nurodytas I priede;

e) „kokybės siektinos normos“

reiškia reikalavimus, nurodytus II priede;

f) „HCH apdorojimas“

reiškia bet kurią pramoninį procesą, kur gaminamas ar naudojamas HCH, arba bet kurią kitą pramoninį procesą, kur būtinas HCH;

g) „pramonės įmonė“

reiškia bet kurią įmonę, kurioje apdorojamas HCH ar kita medžiaga, turinti HCH;

h) „esama įmonė“

reiškia pramonės įmonę, kuri veikė šios direktyvos pranešimo dieną;

i) „nauja įmonė“ reiškia:

- pramonės įmonę, kuri pradėjo veikti po šios direktyvos pranešimo,
- esamą pramonės įmonę, kurios pajėgumas gaminti ar apdoroti HCH buvo gerokai padidintas po šios direktyvos pranešimo.

3 straipsnis

1. Ribinės vertės, terminai, kada turi būti pradėta laikytis ribinių verčių, ir išleidžiamų teršalų monitoringas yra nustatyti I priede.

2. Ribinės vertės paprastai taikomos ten, kur HCH išleidžiamas iš pramonės įmonės.

Jei nuotėkos, turinčios HCH, apdorojamos ne pramonės įmonėje, o HCH šalinimui skirtoje valymo įmonėje, valstybės narės gali leisti ribines vertes taikyti ten, kur nuotėkos išleidžiamos iš valymo įmonės.

3. Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnyje numatytuose leidimuose turi būti įrašytos ne mažiau griežtos nuostatos negu šios Direktyvos I priede, išskyrus atvejus, kai valstybė narė laikosi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalies pagal šios direktyvos II ir IV priedus.

Leidimus būtina peržiūrėti bent kas ketverius metus.

4. Nepažeisdamos savo prievolių pagal 1, 2 ir 3 dalis ir Direktyvos 76/464/EEB nuostatų, valstybės narės gali išduoti leidimus naujoms įmonėms tik tada, jei toms įmonėms taikomos normos atitinka geriausias prieinamas technikos priemones taršai pagal minėtos direktyvos 2 straipsnį pašalinti arba neleidžia iškraipyti konkurencijos.

⁽¹⁾ OL L 20, 1980 1 26, p. 43.

Kokį metodą valstybė narė betaikytų, kai numatomos priemonės dėl techninių priešasčių neatitinka geriausių prieinamų technikos priemonių, ji prieš išduodama leidimą pateikia Komisijai įrodymus, pagrindžiančius tokias priešasčių.

Komisija nedelsiant tokius įrodymus persiunčia kitoms valstybėms narėms ir kuo greičiau visoms valstybėms narėms atsiunčia pranešimą, išdėstydamą savo nuomonę apie antrojoje pastraipoje minimą nukrypti leidžiančią nuostatą. Jei reikia, kartu ji pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

5. Pamatinis tyrimo metodas, taikytinas nustatant, ar yra HCH, aprašytas III priedo 1 dalyje. Kiti metodai gali būti naudojami su sąlyga, jei tokių metodų aptikimo riba, tikslumas ir patikimumas yra ne prastesni kaip ir III priedo 1 dalyje nurodytų metodų. Koks reikalingas tikslumas matuojant nuotėkų srautą, aprašyta III priedo 2 dalyje.

6. Valstybės narės užtikrina, kad dėl priemonių, kurių imamasi pagal šią direktyvą, HCH keliami tarša kitoje aplinkoje, svarbiausia ore ir dirvožemyje, nepadidės.

4 straipsnis

Valstybės narės yra atsakingos už pramoninių nuotėkų veikiamų vandenų stebėjimą.

Kai nuotėkos teršia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenį, tos valstybės narės turi bendradarbiauti, derindamos monitoringą.

5 straipsnis

1. Komisija, remdamasi informacija, kurią jai paprašius kiekvienu konkrečiu atveju teikia valstybės narės pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnį, atlieka lyginamąjį vertinimą, kaip valstybės narės įgyvendina šią direktyvą. Informacijoje visų pirma nurodoma:

- duomenys apie leidimuose nustatytas HCH išleidimo normas,
 - HCH, išleidžiamo į 1 straipsnio 2 dalyje minimus vandenį, inventorizavimo rezultatai,
 - nacionalinio tinklo, sudaryto HCH koncentracijoms nustatyti, atliktų matavimų duomenys.
2. Lyginamąjį vertinimą, minimą 1 dalyje, Komisija siunčia Tarybai kas penkerius metus, o pirmą kartą – praėjus ketveriems metams nuo panešimo apie šią direktyvą dienos.
3. Jei pasikeičia mokslo žinios apie HCH toksiškumą, patvarumą ir kaupimąsi gyvuose organizmuose ir nuosėdose, arba jei patobulėja geriausias prieinamos technikos priemonės, Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus prirėikus sugriežinti ribines vertes ir kokybės siektinas normas arba nustatyti papildomas ribines vertes ir papildomas kokybės siektinas normas.

6 straipsnis

1. Valstybės narės priima nuostatas, kurios, įsigaliojusios ne vėliau kaip iki 1986 m. balandžio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1984 m. spalio 9 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. BRUTON

I PRIEDAS

RIBINĖS VERTĖS, TERMINAI, NUO KADA REIKIA PRADĖTI JŲ LAIKYTIS, IR IŠLEIDŽIAMŲ TERŠALŲ MONITORINGAS

1. Ribinės vertės ir terminai

Pramonės sektorius ^(a)	Matavimo vienetas	Ribinės vertės ^(d) kurių reikia pradėti laikytis nuo	
		1986 m. balandžio 1 d.	1988 m. spalio 1 d.
1. Įmonė, gaminanti HCH	HCH gramai vienai pagamintai HCH tonai ^(b)	3	2
	HCH miligramai vienam litrui nuotėkų ^(c)	3	2
2. Įmonė, ekstrahuojanti lindaną	HCH gramai vienai apdorotai HCH tonai ^(b)	15	4
	HCH miligramai vienam litrui nuotėkų ^(c)	8	2
3. Įmonė, kurioje gaminamas HCH ir ekstrahuojamas lindanas	HCH gramai vienai pagamintai HCH tonai ^(b)	16	5
	HCH miligramai vienam litrui nuotėkų ^(c)	6	2

^(a) Į ribines vertes šioje lentelėje taip pat įeina nuotėkos, susidarancios gaminant lindaną toje pačioje įmonėje. Taryba, reikalui esant, vėliau nustato ribines vertes ir atitinkamas priemones tiems HCH apdorojantiems pramonės sektoriams, kurie šioje lentelėje neminimi, ypač lindano gamybos pramonės įmonėms, gaminančioms apsauginius agentus augalams, medienai ir kabeliams, o valstybės narės atsižvelgdamos į geriausias prieinamas technikos priemones, iš tokių įmonių išleidžiamų teršalų normas nustato savarankiškai.

^(b) Ribinės vertės pagal svorį (mėnesio vidurkis).

^(c) Ribinės vertės pagal koncentraciją (pagal srautą nustatoma mėnesio vidutinė HCH koncentracija).

^(d) Ribinės vertės, taikomos visam HCH kiekiui, esančiam visose HCH turinčiose nuotėkose, ištekanciose iš pramonės įmonės.

2. Aukščiau nurodytoje lentelėje pateiktos ribinės vertės, išreikštos koncentracija, kuri iš principo negali būti viršyta. Jokiu būdu ribinės vertės, išreikštos kaip didžiausia koncentracija, negali būti didesnės už ribines vertes, išreikštas pagal svorį, padalintą iš vandens kiekio, reikalingo vienai HCH tonai pagaminti ar apdoroti.

Aukščiau pateiktoje lentelėje ribinių verčių, išreikštų išleistu HCH kiekiu vienam pagamintam ar apdorotam HCH svorio vienetui, turi būti laikomasi visais atvejais.

3. Vidutinės dienos ribinės vertės, stebimos pagal žemiau pateiktus 4 ir 5 punktus, yra dvigubai didesnės už atitinkamas mėnesio vidutinės ribines vertes, duotas aukščiau pateiktoje lentelėje.

4. Turi būti nustatytas monitoringas, leidžiantis tikrinti, ar nuotėkos atitinka išleidžiamų teršalų normas, nustatytas šia direktyva.

Toks monitoringas numato, kaip imti ir tirti mėginius, matuoti nuotėkų srautą ir nustatyti pagaminto ar apdoroto HCH kiekį. Jei pagaminto ar apdoroto HCH kiekio nustatyti būtų neįmanoma, monitoringas gali remtis tikėtiniu per tam tikrą laikotarpį pagaminto ar apdoroto HCH kiekiu, atsižvelgiant į veikiančias įmones ir laiką, kuriam buvo išduotas leidimas.

5. Kas 24 valandas turi būti imamas tipiškas nuotėkų mėginys. Per mėnesį išleistas HCH kiekis apskaičiuojamas pagal per dieną išleistą HCH kiekį.

Tačiau įmonėms, kurios neišleidžia daugiau kaip 3 kg HCH per metus, gali būti nustatytas supaprastintas monitoringas.

II PRIEDAS

KOKYBĖS SIEKTINOS NORMOS

Toms valstybėms narėms, kurios taiko Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį, teršalų išleidimo normos, kurias pagal tos direktyvos 5 straipsnį jos turi nustatyti ir užtikrinti įdiegimą, yra nustatomos taip, kad atitinkamos kokybės siektinos normos ar siektinų normų, išvardytų žemiau, būtų laikomasi tose teritorijose, kurias teršia išleidžiamas HCH. Kompetentingoji institucija kiekvienu atveju turi nustatyti, kuri teritorija teršiama, ir iš 1 dalyje išvardytų kokybės siektinų normų parinkti tą ar tas normas, kurios, jos nuomone, yra svarbios tai teritorijai, atsižvelgiant į jos paskirtį ir į tai, kad šios direktyvos tikslas – iš viso panaikinti bet kokią taršą.

1. Pagal Direktyvos 76/464/EEB 2 straipsnį siekiant panaikinti taršą, kaip nurodo ši direktyva, šiame punkte nustatytas kokybės siektinas normas ⁽¹⁾ reikia tikrinti matuojant pakankamai arti teršalų išleidimo vietas ⁽²⁾.
 - 1.1. Bendra HCH koncentracija išleidžiamų teršalų veikiamuose vidaus paviršiniuose vandenyse neturi būti didesnė kaip 100 nanogramų vienam litrui.
 - 1.2. Bendra HCH koncentracija estuarijų ir teritoriniuose jūrų vandenyse neturi būti didesnė kaip 20 nanogramų vienam litrui.
 - 1.3. Vandenyse, iš kurių imamas geriamasis vanduo, HCH kiekis turi atitikti Direktyvos 75/440/EEB ⁽³⁾ reikalavimus.
2. Be aukščiau minėtų reikalavimų, HCH koncentracijas vidaus paviršiniuose vandenyse privalo nustatyti šios direktyvos 5 straipsnyje minimas nacionalinis tinklas ir duomenis palyginti su visa HCH 50 nanogramų vienam litrui koncentracija.

Jei kuriame nors nacionalinio tinklo taške šios koncentracijos nesilaikoma, būtina Komisijai pranešti priežastis.
3. Bendra HCH koncentracija nuosėdose ir (arba) moliuskuose ir (arba) vėžiagyviuose ir (arba) žuvyse laikui bėgant neturi žymiau didėti.
4. Kai tam tikroje teritorijoje vandenims taikoma keletas kokybės reikalavimų, vandenų kokybė turi atitikti kiekvieną reikalavimą.

⁽¹⁾ Koncentracijoms, nurodytoms 1.1 ir 1.2 punktuose, taikomi minimalūs reikalavimai, kurių reikia laikytis saugant vandens gyvūniją nuo taršos, kaip nurodo Direktyvos 76/464/EEB 1 straipsnio 2 dalies e punktas.

⁽²⁾ Išskyrus 1 punkto 3 papunktyje minimą kokybės reikalavimą, visos nurodytos koncentracijos yra per metus gautų duomenų aritmetinis vidurkis.

⁽³⁾ Direktyva 75/440/EEB dėl paviršinio vandens, skirto geriamajam vandeniui imti, kokybės valstybėse narėse reikalavimų (OL L 194, 1975 7 25, p. 26). Joje numatyti „visų pesticidų“ (įskaitant HCH) kiekiai, kurių privaloma laikytis.

III PRIEDAS

MATAVIMO METODAI

1. Minimų medžiagų koncentracija nuotėkose ir vandenyse nustatoma dujų chromatografija, pagrįsta elektronų gaudymu atitinkamo tirpiklio pagalba ekstrahavus ir išgryninus.
Metodo tikslumas ⁽¹⁾ ir patikimumas ⁽¹⁾ turi būti $\pm 50\%$ esant koncentracijai, du kartus didesnei už aptikimo ribą.
Aptikimo riba ⁽¹⁾ turi būti:
 - nuotėkose lygi vienai dešimtajai koncentracijos, kokios reikalaujama mėginių ėmimo vietoje,
 - vandenyse, kuriems taikomos kokybės siektinos normos:
 - i) vidaus paviršiniuose vandenyse – lygi vienai dešimtajai koncentracijos, nurodytos kokybės siektinoje normoje;
 - ii) estuarijų vandenyse ir teritoriniuose jūros vandenyse – lygi vienai penktajai koncentracijos, nurodytos kokybės siektinoje normoje;
 - nuosėdose – 1 $\mu\text{g}/\text{kg}$ sauso svorio,
 - gyvuose organizmuose – 1 $\mu\text{g}/\text{kg}$ sauso svorio.
2. Nuotėkų srauto matavimai turi būti vykdomi $\pm 20\%$ tikslumu.

⁽¹⁾ Šių terminų apibrėžimas duotas 1979 m. spalio 9 d. Direktyvoje 79/869/EEB dėl paviršinių vandenų, skirtų geriamajam vandeniui imti Bendrijoje, matavimo metodų bei mėginių ėmimo ir tyrimo dažnumo (OL L 271, 1979 10 29, p. 44).

IV PRIEDAS

KOKYBĖS SIEKTINŲ NORMŲ MONITORINGAS

1. Kiekvienam pagal šią direktyvą išduotam leidimui kompetentinga institucija nurodo detalias monitoringo taisykles ir terminus, kad būtų užtikrinta, jog laikomasi kokybės siektinų normų.
 2. Pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį valstybės narės, pasirinkusios ir taikydamos kiekvieną kokybės siektiną normą, Komisijai praneša:
 - teršalų išleidimo vietas ir pasklidimo būdus,
 - teritoriją, kuriai taikoma kokybės siektina norma,
 - mėginių ėmimo vietas,
 - mėginių ėmimo dažnumą,
 - mėginių ėmimo būdus ir matavimo metodus,
 - gautus duomenis.
 3. Mėginiai turi atspindėti nuotėkų veikiamoje teritorijoje esančių vandenų kokybę, jie turi būti imami pakankamai dažnai, kad būtų galima pamatyti vandenyje vykstančius visus pokyčius, ypač atsižvelgiant į vandens režimo natūralius svyravimus.
-